

Uzasadnienie

Rozporządzenie Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi (Dz. U. poz. 1381, z późn. zm.), wydawane na podstawie art. 46c ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy oraz finansowaniu terroryzmu (Dz. U. z 2022 r. poz. 593, z późn. zm.), wymaga zmiany w zakresie par. 2 pkt 9 i pkt 12.

Zgodnie z art. 20a ust. 1 dyrektywy 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz. Urz. UE L nr 141 z 05.06.2015 r., str. 73) w brzmieniu nadanym przez dyrektywę 2018/843 z dnia 30 maja 2018 r. zmieniającą dyrektywę (UE) 2015/849 w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu oraz zmieniającą dyrektywy 2009/138/WE i 2013/36/UE (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 43), każde państwo członkowskie zobowiązane zostało do opracowania oraz publikacji listy tzw. „krajowych PEP-ów”, a więc osób, które zgodnie z przepisami krajowymi są kwalifikowane jako osoby zajmujące eksponowane stanowiska polityczne.

Stosownie do art. 20a ust. 3 „Komisja kompiluje, w oparciu o wykazy przewidziane w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, pojedynczy wykaz wszystkich znaczących funkcji publicznych na użytek art. 3 pkt 9. Ten pojedynczy wykaz podawany jest do wiadomości publicznej.”.

Komisja Europejska poinformowała, że w dniu 20 maja 2022 r. przyjęła Decyzję Komisji w sprawie konkretnych funkcji, które kwalifikują się jako znaczące funkcje publiczne na poziomie instytucji i organów Unii oraz zebrała wykaz znaczących funkcji publicznych przewidzianych w art. 20a ust. 3 dyrektywy (UE) 2015/849, w oparciu o wykazy przedłożone przez państwa członkowskie wskazujące krajowe znaczące funkcje publiczne, jak również znaczące funkcje publiczne w organizacjach międzynarodowych mających siedzibę na ich terytorium oraz w oparciu o wykaz funkcji unijnych opracowany przez Komisję. Wykaz ten został latem przetłumaczony na wszystkie 24 języki urzędowe i zostanie opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej na początku 2023 roku.

W związku ze złożoną deklaracją na forum Unii Europejskiej, że po opublikowaniu „pojedynczego wykazu wszystkich znaczących funkcji publicznych na użytek art. 3 pkt 9 dyrektywy 2015/849”, o którym mowa w art. 20a ust. 3 tej dyrektywy, niezwłocznie zostanie wykreślone stanowisko „posła do Parlamentu Europejskiego” z polskiego wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi, o którym mowa w § 2 pkt 9 rozporządzenia Ministra Finansów, Funduszy i Polityki Regionalnej z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie wykazu krajowych stanowisk i funkcji publicznych będący eksponowanymi stanowiskami politycznymi (Dz. U. poz. 1381, z późn. zm.) i zbliżającym się terminem przedmiotowej publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konieczna jest zmiana ww. rozporządzenia polegająca na wykreśleniu ww. stanowiska z krajowego wykazu stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi.

Ponadto w związku z wątpliwościami interpretacyjnymi dotyczącymi użytego w par. 2 pkt 12 ww. rozporządzenia pojęcia „sędziego Trybunału Stanu”, w odniesieniu do osób piastujących

funkcje w Trybunale Stanu, istnieje konieczność zmiany tego przepisu polegającej na użyciu terminologii z art. 199 ust. 1 Konstytucji RP dla tej kategorii stanowisk.

Należy zauważyć, że na gruncie obowiązujących przepisów istnieje rozbieżność terminologiczna w odniesieniu do osób piastujących funkcje w Trybunale Stanu. Funkcjonuje zarówno pojęcie sędziego Trybunału Stanu jak i członek Trybunału Stanu.

Brak konsekwencji jest widoczny zarówno na gruncie Konstytucji RP (vide art. 199 ust. 1 i ust. 3) jak i w ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz.U. z 2022 r. poz. 762). Ta ostatnia regulacja w wielu miejscach posługuje się konstytucyjnym określeniem „członek Trybunału Stanu” (np. w art. 15, art. 16 TSU), ale także sformułowaniem „sędzia”. W przypadku art. 17 ust. 1 TSU ustawodawca posłużył się tym określeniem pośrednio, stanowiąc o „ustracie stanowiska sędziego Trybunału Stanu”. Natomiast bezpośrednio o sędziach Trybunału Stanu mowa jest w art. 19 ust. 2 TSU, który stanowi, że „w drugiej instancji Trybunał Stanu orzeka w składzie: przewodniczący i 6 członków, z wyłączeniem sędziów, którzy uczestniczyli w rozpatrzeniu sprawy w pierwszej instancji”. Zgodnie z art. 15 ust. 2 TSU „osoby wybrane w skład Trybunału Stanu składają przed Marszałkiem Sejmu przyrzeczenie sędziowskie”.

Biorąc pod uwagę powyższe proponuje się w par. 2 w pkt 12 zmianę polegającą na użyciu pojęcia „przewodniczący Trybunału Stanu” w miejsce dotychczasowego pojęcia „sędzia Trybunału Stanu” i w konsekwencji uzupełnienie krajowego wykazu stanowisk i funkcji publicznych będących eksponowanymi stanowiskami politycznymi o „zastępcę przewodniczącego Trybunału Stanu” i „członka Trybunału Stanu” (odpowiednio par 2 pkt 12a i 12b).

Zgodnie z § 2 projektu rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie nie wymaga przedstawiania organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia. W szczególności, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 03.07.1998, str. 42 – Dz. Urz. UE Polskie Wydanie Specjalne rozdz. 1, t. 1, str. 446), projekt rozporządzenia nie podlega konsultacji z Europejskim Bankiem Centralnym.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Stosownie do art. 4 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został zamieszczony w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów. Natomiast zgodnie z art. 5 tej ustawy oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2022 r. poz. 348) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.